

6 Vergunning tot verblijf

6.1 Indiening van aanvragen om een vergunning tot verblijf

Een aanvraag om een vergunning tot verblijf kan niet vanuit het buitenland worden ingediend. In voorkomend geval dient de aanvrager bij brief te worden gewezen op de mogelijkheid een aanvraag in te dienen voor afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf in zijn land van herkomst of van bestendig verblijf.

Aanvragen dienen na ontvangst te worden geregistreerd, ongeacht de vraag of aan alle formele vereisten is voldaan.

6.1.1 Indiening bij de korpschef

De aanvraag om een vergunning tot verblijf moet worden ingediend bij de korpschef. Dit geldt ook indien de beslissing op de aanvraag genomen wordt door de Minister van Justitie. In het belang van de behandeling van de aanvraag en van liet toezicht op vreemdelingen verdient het aanbeveling dat de vreemdeling de aanvraag in persoon bij de korpschef indient.

6.1.2 Vereisten waaraan bij de indiening van een aanvraag moet worden voldaan

6.1.2.1 Indiening van de aanvraag door middel van het voorgeschreven formulier

De aanvraag moet schriftelijk worden ingediend door middel van het voorgeschreven formulier.

De modellen van formulieren overeenkomstig bijlage 4 **W** (a-h) zijn opgenomen in Deel D.

Het voorgeschreven formulier moet in tweevoud worden ingediend.

Aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf Model a

In deze aanvraag kunnen de kinderen van de vreemdeling, die minderjarig zijn en bij hem inwonen, worden begrepen.

Aanvraag om vergunning tot verblijf tevens geldig te maken voor inwonende kinderen beneden de 12 jaar: Model g

Is aan de vreemdeling reeds een vergunning tot verblijf verleend, dan kan een aanvraag worden ingediend om deze tevens geldig te maken voor zijn kinderen beneden de 12 jaar die bij hem inwonen.

Aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf: Model b

Aanvraag om verlenging van een vergunning tot verblijf of verlenging van de geldigheidsduur daaraan door de wettelijke vertegenwoordiger van een vreemdeling: Model h

Aanvraag om wijziging (of opheffing) van de beperking waarornder de vergunning tot verblijf is verleend: Model c

Aanvraag om wijziging (of opheffing) van het voorschrift verbonden aan de vergunning tot verblijf Model d

In deze aanvraag kunnen de kinderen van de vreemdeling, die jonger zijn dan 12 jaar en bij hem inwonen, worden begrepen.

Indien de aanvraag wordt ingediend door middel van een brief die de bewoordingen van het toepasselijke formulier volgt en alle daarbij gevraagde gegevens omvat, moet deze – met inachtneming van de overige in 6.1.2 genoemde vereisten – in behandeling worden genomen.

6.1.2.2 Ondertekening van de aanvraag

De aanvraag moet zijn ondertekend door de vreemdeling zelf of door diens wettelijke vertegenwoordiger. Als zodanig gelden uitsluitend een ouder, voogd of curator (dus niet een advocaat of zaakwaarnemer).

De wettelijke vertegenwoordiging dient voorafgaand aan de vtv-aanvraag te zijn geregeld.

6.1.2.3 Heffing van leges

Zolang het onderzoek niet betrekking tot de vraag of kan worden afgezien van het mw-vereiste nog niet is afgerond, dient nog niet tot legesheffing te worden overgegaan. Voor legesheffing zie verder 6.7.1.

6.1.2.4 Het vragen van gegevens aan de vreemdeling (rrrt. 4:2 Awb j^o art. 58 Vb)

Ingevolge art. 4:2 Awb dient de vreemdeling bij de indiening van de aanvraag al die gegevens en bescheiden te verstrekken die nodig zijn voor de beslissing op de aanvraag en waarover hij redelijkenuijs kan beschikken.

In dit verband kan het bepaalde in hoofdstuk 4, art. 4:5, onder 2, Awb van belang zijn. Genoemd artikel biedt de korpschef de mogelijkheid om de aanvraag niet te behandelen indien de aanvraag of de gegevens of de bescheiden in een vreemde taal zijn gesteld en een vertaling daarvan noodzakelijk is voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking. Van deze mogelijkheid mag slechts gebruik worden gemaakt nadat de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door de korpschef te bepalen termijn, de aanvraag of de gegevens of de bescheiden met een vertaling opgemaakt door een beëdigd tolk-vertaler, daarvan aan te vullen. Deze procedure dient niet te worden gevolgd indien bescheiden worden aangeboden die in de Duitse, Engelse of Franse taal zijn gesteld. Een redelijke kennis van deze talen wordt verondersteld bij de uitvoerende diensten aanwezig te zijn.

De korpschef kan de vreemdeling vragen (en zo nodig vorderen) gegevens te verstrekken die hij voor de behandeling van de aanvraag nodig acht. Hij kan de vreemdeling eventueel vorderen daartoe in persoon te verschijnen.

6.1.2.5 Gegevensverstrekking in persoon

Heeft de vreemdeling een aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf ingediend, maar is hij daartoe niet in persoon bij de korpschef verschenen, dan wordt hij opgeroepen om in persoon de gegevens te verstrekken die de korpschef nodig acht voor de behandeling van de aanvraag (art. 58 Vb; zie 6.1.2.3).

De vreemdeling wordt – zo nodig in twee fasen – opgeroepen door toezending van:

- a. een aanvraag om in persoon te verschijnen overeenkomstig formulier D13;
- b. een vordering om in persoon te verschijnen overeenkomstig formulier D14.

Het niet voldoen aan deze vordering is een strafbaar feit (art. 44 Vw).

6.2 Het in behandeling nemen van aanvragen

De tekst van dit onderdeel is thans opgenomen onder 6.8.

6.3 Het vereiste van een machtiging tot voorlopig verblijf; land van herkomst; land van bestendig verblijf

Ingevolge artikel 16a, eerste lid, Vw, wordt een aanvraag om toelating behoudens de uitzonderingen genoemd in art. 16a Vw onder respectievelijk lid 2, 3, 4 en 6 alsmede de uitzonderingen genoemd in art. 52a Vb slechts in behandeling genomen, indien de vreemdeling beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, welke hij heeft aangevraagd bij en welke hem is verstrekt door de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het land van zijn herkomst of het land van zijn bestendig verblijf.

Een land van bestendig verblijf is een land waar de vreemdeling gerechtigd is voor drie maanden te verblijven. Indien in het land van herkomst of het land van bestendig verblijf geen Nederlandse vertegenwoordiging aanwezig is, dan dient de m w te zijn afgegeven door de Nederlandse vertegenwoordiging die het dichtst in de buurt van het land van herkomst of bestendig verblijf gevestigd is.

6.3.1 Van het mw-vereiste vrijgestelde categorieën

Zolang een vreemdeling in het buitenland is, geldt het mw-vereiste – afgezien van de van deze verplichting vrijgestelde nationaliteiten – onverkort (art. 16, lid 3a, Vw).

In art. 16a, lid 2, 3 en 4 Vw alsmede in art. 52a Vb zijn de categorieën van vreemdelingen vastgelegd die zijn uitgezonderd van het vereiste van een machtiging tot voorlopig verblijf indien zij in Nederland bij de korpschef een vergunning tot verblijf aanvragen. Indien aan één van deze vrijstellingsvereisten wordt voldaan, kan de aanvraag niet buiten behandeling worden gesteld op grond van het ontbreken van een geldige mw.

In aanvulling op de in het Vreemdelingenbesluit genoemde vrijstellingen gelden nog de volgende vrijstellingen:

- vreemdelingen aan wie een vergunning tot verblijf zonder beperking is verleend, die het wordt toegerekend dat zij niet tijdig een aanvraag om verlenging hebben ingediend, maar voor wie gedwongen verwijdering naar het land van herkomst van bijzondere hardheid zou zijn (art. 52a Vb, onder d).
Hierbij wordt niet alleen bedoeld op vreemdelingen die niet kunnen worden verwijderd wegens dreigende schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) of op grond van het Anti-folterverdrag, maar ook aan vreemdelingen die in Nederland zijn toegelaten vanwege traumatische ervaringen in het land van herkomst. De vrijstelling is alleen dan van toepassing indien op het moment waarop de aanvraag om verlenging wordt gedaan, gedwongen verwijdering naar het land van herkomst van bijzondere hardheid zou getuigen.
- vreemdelingen aan wie een voorwaardelijke vergunning tot verblijf is verleend en voor wie gedwongen verwijdering naar het land van herkomst van bijzondere hardheid zou zijn (art. 52a, onder e, Vb).

De vreemdeling dient, indien hij zich beroept op een van de vrijstellingen, aanstonds aan te tonen dat hij behoort tot een vrijstellingscategorie of in ieder geval het begin van een bewijs daarvan te leveren. De korpschef dient de vreemdeling duidelijk te

instrueren welke bescheiden hij dient over te leggen om aan te tonen dat hij aan een vrijstelling voldoet.

6.3.2 Herstel verzuim

Indien de vreemdeling niet in het bezit is van de vereiste m w en zich evenmin met succes kan beroepen op een van de vrijstellingsgronden van art. 16a Vw of art. 52a Vb, kan de aanvraag met toepassing van art. 4:5 Awb buiten behandeling worden gesteld, mits de vreemdeling de gelegenheid heeft gehad binnen een daarvoor gestelde termijn de aanvraag aan te vullen.

- De aanvulling ziet in eerste instantie op de vereiste mw. Het kan immers voorkomen dat die wel aan de vreemdeling is afgegeven, maar dat de vreemdeling die bij de indiening van zijn aanvraag (tijdelijk) niet kan tonen, bijvoorbeeld omdat die op zijn verblijfadres in Nederland ligt. De aanvulling kan echter ook zien op bewijsstukken waarmee de vreemdeling die stelt te voldoen aan een van de vrijstellingsgronden van art. 16a Vw of art. 52a Vb, dat kan aantonen.
- Voordat de aanvraag buiten behandeling kan worden gesteld, moet de vreemdeling een termijn worden gesteld om de aanvraag aan te vullen. Het is van belang dat de termijn zoveel mogelijk schriftelijk wordt gegeven. De termijn is nadrukkelijk *niet* bedoeld om alsnog aan bepaalde voorwaarden te gaan voldoen. De termijn is dus niet bedoeld om alsnog een mw-procedure te starten om zo een m w te verkrijgen. De termijn wordt gegeven opdat de vreemdeling de reeds aan hem afgegeven m w van zijn adres in Nederland kan ophalen of bewijs kan leveren voor de stelling dat hij aan een van de vrijstellingsvoorwaarden voldoet. In het algemeen is daarvoor een termijn van twee weken redelijk. Die termijn geldt als uitgangspunt doch kan korter of langer zijn.

Indien er, bijvoorbeeld, sprake is van openbare-ordeaspecten, van een tweede of derde aanvraag of van dreigend verlies van daadwerkelijke verwijderingsmogelijkheden, kan ook een kortere termijn van een dag of een uur redelijk zijn. Voorts kan een kortere termijn geïndiceerd zijn indien de vreemdeling zonder voorbehoud erkent dat hij niet in het bezit is van een geldige m w en dat geen van de vrijstellingsgronden op hem van toepassing is. In dat geval kan de redelijke termijn op een uur worden gesteld. Vereist is wel dat met de vreemdeling de checklist (model D20) wordt doorgenomen.

Indien de vreemdeling slachtoffer is van vrouwenhandel (art. 16a, derde lid, onder e, Vw), kan zeer wel een aanzienlijk langere termijn zijn geïndiceerd.

- De termijn om de aanvraag aan te vullen vangt pas aan nadat die is gegeven. Het is dus niet zo dat die termijn direct bij de indiening van de aanvraag, automatisch begint te lopen. De korpschef bepaalt wanneer de termijn begint en hoe lang zij is.
- De termijn om de aanvraag aan te vullen, eindigt ofwel (a) op het moment waarop de aanvulling is ontvangen, ofwel (b) op het moment waarop de termijn ongebruikt is verstreken. Indien de vreemdeling een termijn van twee weken is gegeven om de aanvraag aan te vullen en de aanvulling wordt reeds na een week gegeven, eindigt daarmee de termijn. Indien de vreemdeling echter geen aanvullende gegevens verstrekt, eindigt de termijn na de gegeven twee weken. Het einde van deze termijn is van belang, omdat daarmee een nieuwe termijn gaat lopen, namelijk de in art. 4:, vierde lid, Awb bedoelde termijn van vier weken waarbinnen het besluit tot buitenbehandelingstelling bekendgemaakt moet zijn.

- In beginsel wordt de termijn om de aanvraag aan te vullen niet verlengd. De termijn is niet bedoeld om alsnog een m w te regelen of aan een vrijstellingsvoorwaarde te gaan voldoen.
- Indien de aanvullende gegevens met betrekking tot een vrijstellingsgrond pas binnenkomen na het verstrijken van de daarvoor gestelde termijn, en er nog geen besluit tot buitenbehandelingstelling is genomen, kan wegens het verstrijken van de door het bestuur gestelde termijn rechtmatig besloten worden tot niet verdere behandeling van de aanvraag. Dat is het uitgangspunt. Het staat de vreemdeling wel vrij een nieuwe aanvraag in te dienen die wel volledig is. Ook kleinere termijnoverschrijdingen dienen niet te worden gepardonneerd.

6.4 Buiten behandeling stellen

Nadat de vreemdeling een termijn is gegeven en die termijn er niet toe heeft geleid dat (a) alsnog een m w wordt geproduceerd, of (b) aangetoond wordt dat op de vreemdeling een vrijstellingsgrond van toepassing is, moet de aanvraag bij beschikking buiten behandeling worden gesteld. Die beschikking moet zijn bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken (art. 4:5, vierde lid, Awb). Die termijn van vier weken is bedoeld om te bewerkstelligen dat snel een beslissing wordt genomen over het al dan niet in behandeling nemen van de aanvraag. Overschrijding van de termijn is fataal.

Indien de buitenbehandelingstelling niet binnen vier weken bekendgemaakt wordt, kan de aanvraag niet meer buiten behandeling worden gesteld en dient zij inhoudelijk te worden getoetst.

6.4.1 Vertrektermijn in geval van buitenbehandelingstelling

Indien de aanvraag wordt ingediend door een vreemdeling die de afgelopen vijf jaren geen verblijf op grond van artikel 9, 9a of 10 Vw heeft gehad en die geen gemotiveerd beroep op de hardheidsclausule heeft gedaan, wordt de uitzetting op voorhand niet achterwege gelaten. Aan deze vreemdelingen wordt een vertrektermijn van twee weken gegeven. In alle andere gevallen wordt de uitzetting bepaald aan de hand van de inhoud van het bezwaarschrift en wordt een vertrektermijn van vier weken gegeven.

6.4.2 Buitenbehandelingstelling: D16 met vermelding uiterlijke datum

In geval van twijfel over het al dan niet in behandeling nemen dient de korpschef telefonisch contact op te nemen met de regionale directie van de IND waaronder hij ressorteert. Gelet op de krappe termijn van vier weken dient het voorleggen per D16 zonder voorafgaand contact via de telefoon of de fax met de helpdesk van de IND zoveel mogelijk vermeden te worden. In ieder geval dient de D16 herkenbaar te zijn aan de vermelding in de rechterbovenhoek in grote letters:
BUITEN EIEHANDELING UITERLIJK OP DD-MM-JJJJ (datum gegeven termijn + 4 weken - 1 dag).

6.4.3 Buitenbehandelingstelling niet mogelijk: vier weken termijn is verstreken

In dit geval wordt de aanvraag in behandeling genomen. Zie A4/6.7.

6.5 Ontheffing van het mw-vereiste (hardheidsclausule art. 16a, zesde lid, Vw)

De bevoegdheid de vreemdeling te ontliefteffigen van de mw-plicht ligt op grond van art. 16a Vw bij de Minister van Justitie. In geval van een gemotiveerd beroep op deze vrijstelling van de mvv-plicht dient contact te worden opgenomen met de regionale helpdesk van de IND. Via de daartoe bestemde kanalen zijn de desbetreffende nummers hiervan inmiddels bekendgemaakt.

Indien de korpschef overweegt een voorstel te doen tot ontheffing van het mvv-vereiste, dient hij zo spoedig mogelijk contact op te nemen met de regionale helpdesk, ruim voordat de fatale termijn van vier weken voor buitenbehandelingstellirig verstreken is.

In het geval de Minister van Justitie besluit tot het in behandeling nemen van de aanvraag, stuurt hij een bericht met deze strekking aan de korpschef. Voor zover de bevoegdheid een beslissing te nemen op de aanvraag bij de Minister berust, wordt hierbij de korpschef tevens geïnstrueerd hoe hij namens de Minister op de aanvraag moet beslissen nadat de vreemdeling aan zijn legesverplichting heeft voldaan.

6.6 Vrijstelling van het mw-vereiste (categorieën genoemd in art. 16a, Vw en art. 52a Vb)

Voor de bevoegdheid om te beslissen op de aanvraag indien aan een vrijstellingsgrond wordt voldaan, geldt de normale bevoegdheidsverdeling (zie A4/6.15)

Ingeval getwijfeld wordt over het in behandeling nemen dan wel buiten behandelirig stellen van de aanvraag dient de aanvraag niet schriftelijk per D16 te worden voorgelegd, maar dient de vraag telefonisch aan de IND te worden voorgelegd. Hiermee wordt het risico voorkomen dat de vierwekentermijn door de tijd die nodig is voor verzending en administratieve verwerking van de D16 alvorens aan behandelirig toe te komen, overschreden wordt.

6.7 Formele vereisten afgezien van het mw-vereiste

6.7.1 Legesheffingen aanmeldsticker

Nadat is besloten dat de aanvraag in behandeling kan worden genomen, wordt door de korpschef de aanmeldsticker in het paspoort van de vreemdeling geplaatst. De vreemdeling dient eerst te voldoen aan de legesverplichting (art. 16, tweede lid, Vw en art. 29a W) alvorens de aanvraag in behandeling wordt genomen (behoudens de situatie van vreemdelingenbewariig zie hieronder onder a, punt 6).

Ook ingeval in de procedure bezwaar of beroep alsnog wordt besloten tiet mvv-vereiste niet tegen te werpen, dient alsnog aan de legesverplichting te wordeii voldaan alvorens tot behandeling van de onderliggeride aanvraag wordt overgegaan.

Ingeval de bevoegdheid tot beslissen op de aanvraag bij de Minister berust, deelt deze de korpschef mee hoe namens de Minister op de onderliggende aanvraag beslist moet worden, voor zover al een eindafdoening mogelijk is.

Wordt niet aan de legesverplichting voldaan, dan wordt de aanvraag door de korpschef buiten behandeling gesteld. Indien de termijn om buiten behandeling te kunnen stellen verstreken is, wordt de aanvraag afgewezen zonder verder inhoudelijke toetsing op grond van de verwachting dat de vreemdeling kennelijk geen belang meer hecht aan een beslissing.

Bij een aanvraag om toelating als vluchteling zijn geen leges verschuldigd.

a. De legesheffing voor alle niet-asielaanvragen geschiedt op de hierna omschreven wijze.

1. De korpschef vult het doorgenummerde standaardformulier legesbepaling aanvraag om een vergunning tot verblijf in met de personalia van de vreemdeling, het adres, de aanvraagdatum, het eventuele banknummer/postbanknummer en de omschrijving van het doel van verblijf. Het aan de desbetreffende aanvraag gekoppelde dossiernummer wordt in de daarvoor bestemde ruimte opgenomen. Binnen het kader van de legesregeling bepaalt de korpschef – met behulp van de (verplichte) invulling van een schema – de voor de aanvraag geldende leges en vermeldt dat bedrag in de daarvoor bestemde ruimte. Vervolgens wordt het onderhavige formulier per fax verzonden naar KPMG te Den Haag, welke organisatie ten behoeve van de IND administratieve ondersteuning verleent bij de inning van legesgelden. Te allen tijde blijft de korpschef verantwoordelijk voor het juist en volledig invullen van het standaardformulier legesbepaling aanvraag vergunning tot verblijf.
2. De korpschef reikt de vreemdeling de folder 'leges voor aanvraag van een vergunning tot verblijf' uit.
3. Nadat KPMG – normaliter per fax – aan de korpschef heeft bericht dat voor de desbetreffende aanvraag de volledige leges zijn ontvangen, roept de korpschef de vreemdeling op en handelt de aanvraag om een vergunning tot verblijf af, mits aan de overige voorwaarden voor het in behandeling nemen van de aanvraag wordt voldaan.
4. De bevoegdheid een aanvraag wegens het niet betalen van leges buiten behandeling te stellen, ligt bij de korpschef. De korpschef is hierbij gemachtigd zaken waarin de Minister van Justitie bevoegd is buiten behandeling te laten vanwege het niet betalen van leges (model D29-1c).
5. Periodiek zendt KPMG aan de korpschef een gedetailleerd overzicht betreffende niet of onvolledig betaalde legesbedragen behorende bij een aanvraag om een vergunning tot verblijf.
6. Indien de vreemdeling in bewaring is genomen en een aanvraag om toelating indient, worden geen leges geheven, doch draagt de korpschef zorg voor een zo vlot mogelijke beslissing op de aanvraag, opdat – indien de aanvraag niet wordt ingewilligd – de feitelijke uitzetting doorgang kan vinden.

b. Aanvraag: vergunning tot verblijf/mvv voor een ander

De onder a beschreven procedure geldt ook voor een hier te lande verblijvende referent (vreemdeling of Nederlander), die aantoonde de wettelijk vertegenwoordiger, voogd of curator van een in het buitenland verblijvende vreemdeling te zijn. Indien de aanvraag om een vergunning tot verblijf na legesbetaling wordt ingewilligd, adviseert de korpschef door inzending van formulier D7 aan de IND aan de vreemdeling een m w te doen afgeven. Na aankomst in Nederland kan de

vergunning tot verblijf worden verleend, indien nog aan de voorwaarden voor verblijf wordt voldaan.

De hier te lande verblijvende referent die niet als vertegenwoordiger kan optreden, kan niet rechtsgeldig een vergunning tot verblijf aanvragen. Wel kan de korpschef op verzoek van de referent, die niet noodzakelijk de wettelijk vertegenwoordiger, voogd of curator hoeft te zijn, ambtshalve bezien of de vreemdeling in het buitenland in aanmerking komt voor een mw. De mw-procedure in A4/5 blijft gehandhaafd. Aan de beoordeling van de mw-aanvraag zijn voor de referent geen kosten verbonden. Wel dient de korpschef na aankomst van de betrokken vreemdeling in Nederland de onder a beschreven procedure te volgen.

c. *De legesbedragen*

De legesbedragen zijn als volgt:

I. Gemeenschapsonderdanen

(art. 1, a, b en c Vw, alsmede B4) f 35

II. Vreemdelingen die hun verblijfsrecht niet aan art. 94 Vb ontleen

- 12 jaar of ouder f 125
- jonger dan 12 jaar f 50

III. Vergunning tot vestiging f 500

d. *Bijzonderheden*

1. Vreemdelingen die over een vergunning tot verblijf beschikken en hun verblijf wensen voort te zetten zijn niet legesplichtig. Dit geldt voor alle vormen van voortgezet verblijf, behalve voor de aanvraag om een vergunning tot vestiging.
2. De vreemdeling krijgt de gelegenheid om binnen 4 weken het legesbedrag te voldoen. Hierbij wijst de korpschef de vreemdeling op de uiteindelijke gevolgen van het eventueel niet (tijdig) betalen van de leges.
Indien hij na ommekomst van de hierbovengenoemde 4 weken niet heeft betaald, wordt hem door KPMG namens de korpschef een aanmaning toegezonden om binnen 2 weken alsnog te betalen.
Alle verzoeken aan KPMG inzake betalingstermijnen worden direct ter behandeling doorgeleid naar de korpschef.
3. Indien een vreemdeling in de loop van de procedure voor eerste toelating een aanvraag voor toelating voor een ander verblijfsdoel doet, dienen opnieuw leges te worden betaald.
4. Gezinsleden van toegelaten vluchtelingen, die uit het land van herkomst komen en in aanmerking komen voor toelating in het kader van gezinshereniging, dienen eveneens leges te betalen.
5. De aanzegging tot legesbetaling valt niet onder het beschikkingsbegrip. Tegen de beschikking tot buitenbehandelingstelling van de aanvraag om een vergunning tot verblijf, die volgt als geen leges worden voldaan, kan een bezwaarschrift worden ingediend. Het is de vreemdeling niet toegestaan de beslissing op het bezwaarschrift af te wachten. De beslissing op een eventueel aangevraagde voorlopige voorziening bij de rechtbank mag wel worden afgewacht.

6.7.2 Legalisatie van bewijsstukken betreffende de staat van personen

De vreemdeling dient zorg te dragen voor legalisatie van buitenlandse stukken betreffende de staat van personen (bijvoorbeeld een geboorteakte). De vreemdeling dient zich hiervoor hetzij persoonlijk, hetzij via familieleden of kennissen, te wenden

tot de daartoe bevoegde autoriteiten van het land van herkomst. In de meeste gevallen zal dit het Ministerie van Buitenlandse Zaken van dat land zijn. Vervolgens dient het stuk te worden gelegaliseerd door de voor dat land bevoegde Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging.

Indien er bijzondere aanwijzingen zijn dat het (gelegaliseerde) document inhoudelijk niet juist is en vastgesteld is dat aan de overige toelatingsvoorwaarden is voldaan, kan de korpschef verificatie van het document in het land van herkomst vragen.

Hiertoe dient het desbetreffende document naar de IND te worden gezonden. De IND zal aan de hand van de ter beschikking staande gegevens beslissen of het document wordt doorgeleid naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken met het verzoek een verificatieonderzoek in te stellen.

Het vereiste van legalisatie en verificatie geldt niet voor:

- vreemdelingen die als vluchteling zijn toegelaten op grond van art. 15 Vw;
- vreemdelingen die houder zijn van een vergunning tot verblijf aan wie op grond van art. 28, zevende lid, **W** ontheffing van het paspoortvereiste is verleend; of
- onderdanen van landen waarmee verdragen voor vrijstelling of afschaffing van legalisatie zijn gesloten.

Zie de circulaire van de Staatssecretaris van Justitie aan de ambtenaren van de burgerlijke stand en de gemeentelijke basisadministratie, d.d. 12 januari 2000, kenmerk 5001966/99/6 voor nadere informatie over het vereiste van legalisatie en verificatie (zie C4).

In de vreemdelingenadministratie dient te worden volstaan met het opnemen van gegevens die louter de vreemdeling zelf betreffen, indien:

- (nog) niet is voldaan aan het vereiste van legalisatie;
- nog geen beslissing is genomen over de vraag of een persoon in aanmerking komt voor vrijstelling van legalisatie;
- verificatieonderzoek geen positief resultaat heeft opgeleverd.

Een aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf wordt niet ingewilligd, indien de vreemdeling de voor de verlening van de vergunning benodigde gelegaliseerde en/of geverifieerde documenten betreffende de staat van personen niet heeft overgelegd.

Aangezien dit geldt voor alle stukken betreffende de staat van personen, geldt het vorenstaande onder meer voor huwelijksakten (vgl. hoofdstuk B1/1), de ongehuwd-verklaringen (vgl. hoofdstuk B1/3) en geboorteakten (vgl. hoofdstuk B1/5). Ook buiten hoofdstuk B1 wordt in de Vreemdelingencirculaire de toelating bij (huwelijks)-partner of ouder(s) geregeld, bijvoorbeeld in B1115.2.3, B1115.9.3 en B14/9.2.

Indien de vreemdeling een inhoudelijk onjuist document heeft overgelegd op basis waarvan tot verlening van een vergunning tot verblijf is overgegaan, is dit grond voor intrekking van de vergunning tot verblijf (zie 6.14).

6.7.3 Antecedentenverklaring

Aan vreemdelingen van 18 jaar en ouder die een aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf hebben ingediend, wordt een antecedentenverklaring ter ondertekening voorgelegd (model D18).

Een antecedentenverklaring wordt niet gevraagd aan Belgen en Luxemburgers die eigener beweging een bewijs van goed zedelijk gedrag overleggen (zie B4). Blijkt van criminele antecedenten, dan kan grond bestaan voor weigering van de vergunning tot verblijf (zie 6.9).

Ondertekende verklaringen moeten zorgvuldig worden bewaard in de administratie van de korpschef.

Wordt de aanvraag om een vergunning tot verblijf, door middel van formulier D16, voorgelegd aan de Minister van Justitie, dan moet de antecedentenverklaring worden bijgevoegd.

6.7.4 Relatieverklaring

Aan vreemdelingen van 18 jaar of ouder die een aanvraag willen indienen voor verblijf bij partner, wordt een relatieverklaring ter ondertekening voorgelegd (model D19). Deze verklaring dient tevens te worden ondertekend door degene bij wie verblijf wordt beoogd.

6.7.5 Aanvragen die niet voldoen aan de vereisten voor het in behandeling nemen van de aanvraag om toelating

Indien niet wordt voldaan aan de vereisten voor het in behandeling nemen van een aanvraag om toelating, dient de aanvrager in de gelegenheid te worden gesteld het gebrek te herstellen. De vreemdeling moet hiertoe een redelijke termijn worden gegund. In het algemeen is een termijn van twee weken voldoende.

Alleen wanneer de wettelijke vertegenwoordiging van een minderjarige geregeld moet worden, alvorens een aanvraag om toelating kan worden ingediend, dient een termijn van drie maanden te worden gegund.

De korpschef is hierbij gemachtigd om in zaken waarin de Minister van Justitie bevoegd is te beslissen een termijn te stellen waarbinnen de aanvrager in de gelegenheid wordt gesteld om het gebrek te herstellen.

Indien het gebrek niet wordt hersteld, kan de aanvraag buiten behandeling worden gelaten (art. 4:5 Awb). Indien hiertoe wordt besloten, dient de aanvrager binnen vier weken na ommekomst van de gegunde termijn dan wel nadat de aanvrager heeft gereageerd, hiervan in kennis te worden gesteld.

Dit moet gebeuren bij beschikking. Hiertoe kan gebruik worden gemaakt van formulier D29. Na ommekomst van de hiergenoemde termijn van vier weken dient de aanvraag in behandeling te worden genomen.

Aanvragen die niet in behandeling worden genomen omdat de aanvrager niet in persoon is verschenen, worden afgedaan door middel van een beschikking overeenkomstig formulier D15. De beschikking wordt aangetekend verzonden naar het adres dat namens of door de vreemdeling in de aanvraag is vermeld.

Voor de tuitenbehandelingstelling van een aanvraag geldt de normale bevoegdhedenvercleling zoals aangegeven in 6.15.

Zie voor kennisgeving van beschikkingen verder onder 10.

6.8 Het in behandeling nemen van aanvragen

Aanvragen waarbij voldaan is aan alle onder 6.1.2 genoemde vereisten moeten in behandeling worden genomen.

6.8.1 De aanvraag is ingediend door middel van een formulier

Reide exemplaren van de aanvraag worden door de korpschef voorzien van de datum van ontvangst, dienststempel en ondertekening.

Een exemplaar wordt aan de vreemdeling teruggegeven of toegezonden. Het andere exemplaar is bestemd voor de administratie van de korpschef.

6.8.2 De aanvraag is ingediend door middel van een brief

De korpschef tekent op de brief de datum van ontvangst aan en plaatst een dienststempel en handtekening. De brief wordt bewaard in de administratie van de korpschef. De korpschef geeft schriftelijk kennis aan de vreemdeling van het feit dat zijn aanvraag in behandeling is genomen.

In de kennisgeving moet de datum van ontvangst van de aanvraag worden vermeld.

6.8.3 Toestemming om hangende de beslissing op de aanvraag in Nederland te verblijven

De vraag of het de vreemdeling wordt toegestaan om hangende de beslissing op zijn aanvraag in Nederland te verblijven, wordt in het algemeen behandeld in A6/4 en voor vreemdelingen die een beroep doen op vluchtelingenschap in R7.

Indien het de vreemdeling wordt toegestaan om hangende de beslissing op zijn aanvraag in Nederland te verblijven, wordt door de korpschef door middel van de daartoe bestemde sticker (D12-1A Vc) een aantekening gesteld in het identiteitspapier van de vreemdeling of op een afzonderlijk inlegvel. Deze sticker is een bescheid waaruit rechtmatig verblijf blijkt als bedoeld in art. 8a Vw. De sticker dient door de korpschef te worden voorzien van een dienststempel en te worden ondertekend (art. 38, tweede lid, W).

De sticker heeft een geldigheidsduur van zes maanden, tenzij eerder een niet-inwilligende beslissing wordt genomen op de aanvraag. In voorkomend geval zal de GBA-code niet meer overeenkomen met het bescheid waaruit rechtmatig verblijf blijkt, zodat de vreemdeling niet (meer) voor bepaalde voorzieningen in aanmerking zal komen.

Indien via deze zes maanden nog geen beslissing op de ingediende aanvraag is genomen, kan opnieuw een sticker worden geplaatst met een geldigheidsduur van

maximaal zes maanden. De vreemdeling is zelf verantwoordelijk voor het verkrijgen van deze nieuwe sticker en wordt daartoe niet opgeroepen door de korpschef.

6.8.3.1 Aanvraag om een vergunning tot verblijf

Indien het de vreemdeling wordt toegestaan om hangende de beslissing op zijri aanvraag om een vergunning tot verblijf in Nederland te verblijven, wordt voor het stellen van de aantekening de sticker voor Verblijfsaantekeringen Algereen (D12-1A Vc) gebruikt, waarbij de volgende onderdelen worden ingevuld:

- het crv-nummer;
- het procedurenr. (het procedurenummer uit het Vreemdelingenadministratie Systeem);
- aanvraag ingediend voor een vergunning tot verblijf (datum) (de woorden 'verlenging aangevraagd' en 'vestiging' doorhalen);
- arbeid wel/niet toegestaan; tewerkstellingsvergunning wel/niet vereist (wat niet van toepassing is doorhalen);
- geldig tot (datum; dit is zes maanden na afgifte sticker);
- pp nr. (het nummer van het identiteitspapier).

6.8.3.2 Aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de verleende vergunning tot verblijf

Betreft het een vreemdeling aan wie het wordt toegestaan na het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf in Nederland te verblijven hangende de beslissing op een door hem ingediende aanvraag, wordt eveneens voor het stellen van de aantekening gebruik gemaakt van de sticker voor Verblijfsaantekeningen Algemeen (D12- 1A Vc), waarbij de volgende onderdelen worden ingevuld:

- het crv-nummer;
- het procedurenr. (het procedurenummer uit het Vreemdelingen Administratie-systeem);
- verlenging aangevraagd op (datum; de woorden 'aanvraag ingediend', 'voor een vergunning tot verblijf' en 'vestiging' worden doorgehaald);
- arbeid wel/niet toegestaan; tewerkstellingsvergunning wel/niet vereist (wat niet van toepassing is doorhalen);
- geldig tot (datum; dit is zes maanden na afgifte sticker);
- pp nr. (het nummer van het identiteitspapier).

6.8.4 Vertrek van de vreemdeling naar een andere gemeente hangende de beslissing op de aanvraag

a. De aanvraag is in behandeling bij de korpschef

Bij vertrek van de vreemdeling naar een andere gemeente, hangende de beslissing op de aanvraag, zendt de korpschef de aanvraag ter verdere afhandeling toe aan de korpschef van de politieregio waaronder de gemeente waarheen de vreemdeling is verhuisd, ressorteert. Relevante bescheiden en gegevens worden meegezonden.

b. De aanvraag is voorgelegd aan de Minister van Justitie

Van het vertrek van de vreemdeling naar een andere gemeente, hangende de beslissing op de aanvraag, geeft de korpschef (onder refereert aan het formulier (D16) of de brief waarmee de aanvraag is voorgelegd) kennis aan de Minister van Justitie en aan de korpschef van de politieregio waaronder de gemeente waarheen de vreemdeling is verhuisd, ressorteert.

6.8.5 Intrekking van toelatingsprocedure(s)

Een vreemdeling die bereid is om zijn toelatingsprocedure(s) in te trekken, kan daartoe ten overstaan van de korpschef een formulier D37 invullen en ondertekenen. Op het formulier D37 dient nadrukkelijk vermeld te worden welke procedure(s) wordt (worden)ingetrokken.

De korpschef dient zich ervan te vergewissen dat de vreemdeling de inhoud en de strekking van de door hem te ondertekenen verklaring kent en begrijpt. Zonodig wordt een (telefonische) tolk ingeschakeld in een taal waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de vreemdeling die kan verstaan.

De korpschef maakt verder een proces-verbaal op van de reden(en) van de vreeindelig om tot intrekking van de toelatingsprocedure(s) over te gaan en van de omstandigheden waaronder de ondertekening van het formulier D37 plaatsvond.

Indien de korpschef ten aanzien van de onderhavige aanvraag geen beslissingsbevoegdheid heeft of indien de vreemdeling een rechtsmiddel tegen de niet-inwilliging van de aanvraag heeft aangewend, zendt de korpschef het formulier D37 en het opgemaakte proces-verbaal zo spoedig mogelijk door naar de IND. Indien de vreemdeling een raadsman heeft ingeschakeld, neemt de IND na ontvangst van de stukken contact op met de raadsman voor het beëindigen van de procedure(s). In alle andere gevallen kan de korpschef zelfstandig tot het beëindigen van de procedure(s) overgaan.

Intrekking van procedure(s) door middel van een brief van de vreemdeling, zijn wettelijk vertegenwoordiger of gevolmachtigde blijft eveneens mogelijk.

6.9 Voorwaarden voor verlening van de vergunning tot verblijf.

De algemene voorwaarden voor de verlening van de vergunning tot verblijf zijn ontleend aan de weigeringsgronden van art. 11, vijfde lid, Vw.

De algemene voorwaarden zijn dat de vreemdeling:

- zelfstandig en duurzaam dient beschikken over voldoende middelen van bestaan, en
- geen gevaar mag opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid. Dit betekent dat de korpschef bij elke aanvraag tot verblijf het (N)SIS (eveneens OPS) dient te raadplegen. Voor de procedure bij gebleken signaleringen zie A5/7.2.5.

Aan de verlening van een vergunning tot verblijf kunnen bijzondere voorwaarden worden gesteld en bij het verlenen van de vergunning kan worden afgeweken van de algemene voorwaarden. Dit is afhankelijk van het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven. Hiervoor zij verwezen naar de desbetreffende hoofdstukken van deel B.

6.9.1 Minderjarigheid

Minderjarigheid naar Nederlands recht

Minderjarigheid speelt een rol bij de indiening van aanvragen (zie 6.1.2.2) en kan van belang zijn voor de toelating (zie bij voorbeeld B1).

De minderjarigheid wordt beoordeeld naar Nederlands recht.

Aangaande de wettelijke vertegenwoordiging van minderjarigen wordt verwezen naar het gestelde in 6.1.2.2.

Meerderjarig zijn kinderen:

- die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt; of
- die gehuwd zijn of zijn geweest.

Bepaling van de geboortedatum

De geboortedatum van het minderjarig kind moet vast staan op groeiid van gelegaliseerde officiële documenten afgegeven door de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst.

Indien van een vreemdeling uitsluitend liet geboortjaar bekend is, wordt de geboortedatum bepaald op 1 juli.

Is naast het geboortjaar alleen de geboortemaand bekend, dan wordt als geboortedatum aangenomen de 16e van de desbetreffende maand.

Wijziging van de geboortedatum

Het kan zich voordoen dat van een vreemdeling die voor gezinsliëning naar Nederland is gekomen de bij de korpschef bekeide geboortedatum door de autoriteiten van het land van herkomst blijkt te zijn gewijzigd.

Nederlandse overheidsinstanties zijn in beginsel gehouden een in het buitenland door een beslissing van een daartoe bevoegde rechterlijke autoriteit tot stand gekomen wijziging van een geboortedatum in een stuk van de burgerlijke stand te erkennen.

Zie voor de regels in verband met erkenning van buitenlandse rechterlijke beslissingen op dit punt C12.

Is er bijvoorbeeld, op grond van in C12 genoemde omstandigheden, gerede twijfel mogelijk aan de juistheid van de wijziging van de geboortedatum, dan moet de zaak worden voorgelegd aan de IND (zie A2). Daarbij moeten de door de vreemdeling overgelegde documenten met betrekking tot de wijziging van de geboortedatum in kopie worden meegezonden.

Verklaring in verband met burgerlijke staat

Voordat tot afgifte van de vergunning tot verblijf aan een minderjarig kind van 15 jaar of ouder wordt overgegaan, moet deze een verklaring (formulier D67) ondertekenen dat hij:

- niet gehuwd is, noch gehuwd is geweest;
- niet de zorg heeft voor buiterihuweljkse kinderen.

6.10 Niet-inwilliging van de aanvraag; de hoorplicht

Indien wordt overwogen om een aanvraag geheel of gedeeltelijk niet in te willigen, behoort een aanvrager van een beschikking, ingevolge art. 4:7 Awb, in de gelegenheid te worden gesteld om (nogmaals) te worden gehoord; voor zover:

- de afwijzing steunt op gegevens die de aanvrager betreffen, en
- deze gegevens afwijken van de gegevens die de aanvrager zelf heeft verstrekt,
- terwijl de afwijking van de aanvraag van meer dan geringe betekenis voor de aanvrager kan zijn.

Er behoeft evenwel niet (nogmaals) te worden gehoord, indien:

- de verstrekte gegevens niet in twijfel worden getrokken, maar deze gegevens geleet op de regelgeving niet tot een inwilliging kunnen leiden;
- innerlijk tegenstrijdige verklaringen zijn afgelegd.

Op grond van art. 4:8 Awb dient de korpschef een belanghebbende, niet zijnde de

aanvrager, van wie verwacht wordt dat hij tegen de voorgenomen beschikking bedenkingen zal hebben, te horen indien:

- de beschikking steunt op gegevens die de belanghebbende betreffen, en
- deze gegevens niet door de belanghebbende zijn verstrekt, tenzij
- de belanghebbende niet heeft voldaan aan een wettelijke verplichting om gegevens te verstrekken.

N.B. De hoorplicht krachtens art. 4:8 Awb zal voornamelijk bestaan in geval van ambtshalve beslissingen, zoals beschikkingen tot intrekking van een verblijfstitel. De hoorplicht kan met zich meebrengen dat bijvoorbeeld een partner, echtgenoot of een werkgever moet worden gehoord.

6.10.1 Wijze van horen

De korpschef kan bij uitvoering van de hoorplicht op grond van de artt. 4:7 en 4:8 Awb de belanghebbende zowel schriftelijk als mondeling verzoeken om zijn zienswijze kenbaar te maken. De belanghebbende heeft op zijn beurt de keus om schriftelijk of mondeling (ook telefonisch) te reageren (art. 4:9 Awb). De korpschef dient vast te leggen hoe in een concreet geval aan de hoorplicht op grond van voormelde artikelen uitvoering is gegeven.

N.B. Het volgen van de procedure ingevolge art. 4:7 Awb schort de behandeltermijn van zes maanden niet op.

6.10.2 Beslistermijn; informatie aan de vreemdeling

De wettelijke behandelingsduur van de aanvraag is zes maanden (art. 15e Vw). Deze termijn begint te lopen vanaf het moment van de ontvangst van de aanvraag bij de korpschef.

Ingeval tot behandeling besloten wordt, kan de vreemdeling worden gewezen op zijn verplichting tussentijdse wijzigingen betreffende zijn adres of zijn omstandigheden door te geven voor zover deze van belang zijn voor de beoordeling van de aanvraag (art. 5:20 Awb voor zover nodig naast art. 57, tweede lid Vb).

6.10.2.1 Opschorting beslistermijn

Vanaf het moment waarop de vreemdeling wordt medegedeeld dat hij binnen een redelijke termijn een verzuim (bijv. aanvullende stukken of leges) moet herstellen, wordt de termijn opgeschort totdat de gegeven hersteltermijn is verstreken dan wel tot het moment waarop het verzuim is hersteld.

6.11 Beperkingen waaronder de vergunning tot verblijf kan worden verleend (art. 11, tweede lid, Vw)

6.11.1 Aard van de beperking

De vergunning tot verblijf kan worden verleend onder een beperking. De beperking mag uitsluitend verband houden met het doel van het verblijf.

Het restrictieve toelatingsbeleid (zie 4) brengt met zich mee dat vergunningen tot verblijf in de regel onder een beperking worden verleend. Het doel waarvoor verblijf wordt toegestaan, wordt in dat geval nauwkeurig omschreven.

In deel B wordt voor de daar behandelde categorieën vreemdelingen aangegeven onder welke beperking de vergunning tot verblijf wordt verleend en hoe de omschrijving daarvan luidt.

Voldoet de vreemdeling niet meer aan de beperking, dan kan de vergunning tot verblijf worden ingetrokken (zie 6.14).

6.11.2 Tijdelijk of niet tijdelijk: bewustverklaring

Art. 52a Vb dwingt tot een nadrukkelijker onderscheid in een verblijfsdoel waarvan de beperking naar zijn aard tijdelijk is en in een verblijfsdoel waarvan de beperking naar zijn aard niet tijdelijk is.

Ingeval de vreemdeling een vtv wordt verleend met als doel onder meer familiebezoek, medische behandeling, au pair, cultureel uitwisselingsprogramma, godsdienstleraar, stage en studie, dient een nieuwe bewustverklaring model D63, te worden ondertekend. Dit geldt ook voor eventuele gezinsleden van deze vreemdelingen voor zover zij toestemming hebben gekregen voor afhankelijk verblijf. Door ondertekening verklaart de vreemdeling zich bewust te zijn dat hij hier slechts tijdelijk verblijf heeft en dat hij naar zijn land van herkomst terug moet om een m w aan te vragen indien hij verblijf voor een ander doel beoogt. Dit model moet in alle gevallen van tijdelijk verblijf getekend worden naast andere verklaringen zoals D60 en D68.

6.11.3 Wijziging of opheffing van de beperking waaronder de vergunning is verleend (art. 11 lid 2 Vw, j° art. 16a Vw)

6.11.3.1 *Wijziging of opheffing van de beperking; slechts indien geen tijdelijk verblijf*

Slechts vreemdelingen die verblijf hebben onder een beperking voor een niet tijdelijk doel kunnen in aanmerking komen voor wijziging of opheffing van de beperking, mits zij hiertoe tijdig een aanvraag indienen. Gevallen waarin de aanvraag mogelijk voor inwilliging in aanmerking komen:

- zie B1 voor vreemdelingen aan wie een vergunning tot verblijf bij de echtgeno(o)t(e), het gezin of de partner werd verleend;
- zie B4 voor vreemdelingen die niet langer behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën van gemeenschapsonderdanen; in dit geval wordt het voortgezet verblijf op een andere wijze geregeld dan door wijziging of opheffing van de beperking;
- zie B11 voor vreemdelingen aan wie verblijf is toegestaan voor het verrichten van arbeid in loondienst, maar die arbeidsongeschikt of onvrijwillig werkloos worden.

Voldoet de vreemdeling niet meer aan de beperking en is er geen grond voor wijziging of opheffing van de beperking, terwijl hem evenmin op andere wijze voortgezet verblijf kan worden toegestaan, dan wordt de vergunning tot verblijf ingetrokken (zie 6.14).

Indien de aanvraag om wijziging of opheffing van de beperking wordt ingediend kort voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf, moet de vreemdeling tevens in de gelegenheid worden gesteld een aanvraag om verlenging daarvan in te dienen.

6.11.3.2 Wijziging of opheffing van beperking van tijdelijke aard: mvv-plicht
Ingevolge art. 52a Vb dient een vreemdeling, aan wie verblijf is verleend onder een beperking voor een doel dat naar zijn aard tijdelijk is, in het bezit te zijn van een geldige mvv voor het in behandeling nemen van de aanvraag om een vtv voor een ander doel.

6.12 Voorschriften

Aan de vergunning tot verblijf kunnen voorschriften worden verbonden (art. 11, tweede en derde lid, Vw). Deze voorschriften hangen samen met de algemene voorwaarden ten aanzien van middelen van bestaan en openbare orde.

6.12.1 Voorschrift tot het stellen van zekerheid

Aan de vergunning tot verblijf kunnen voorschriften tot het stellen van zekerheid worden verbonden (art. 11, derde lid, Vw j° art. 48 Vb). Met een voorschrift tot het stellen van zekerheid aan een vergunning tot verblijf wordt op zich niet voldaan aan de algemene voorwaarde dat over voldoende middelen van bestaan moet worden beschikt. Het stellen van zekerheid ingevolge een voorschrift verbonden aan een vergunning tot verblijf, moet in die zin worden onderscheiden van het stellen van zekerheid in verband met de vrije termijn (zie 2.5.2).

Voorschriften tot het stellen van zekerheid worden niet verbonden aan een vergunning tot verblijf, verleend aan vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën gemeenschapsonderdanen (zie B4).

6.12.1.1 Garantstelling (artt. 48, eerste lid, aanhef en onder b en 51 Vb)

Aan de vergunning tot verblijf kan als voorschrift worden verbonden te zorgen dat degene hier te lande van wie het verblijf van de vreemdeling afhankelijk is, zich garant stelt door ondertekening van een verklaring overeenkomstig model D17.

Een voorschrift tot garantstelling wordt steeds aan de vergunning tot verblijf verbonden, indien het betreft:

- buitenlandse pleegkinderen (zie B3);
- de partner van een Nederlander, een vreemdeling met een verblijfsrecht op grond van art. 9 of 10 Vw en een gerneenschapsonderdaan op grond van art. 1, onder a, b en c Vw (zie B1);
- au pairs (zie B13);
- een vreemdeling die in Nederland wil verblijven voor familiebezoek (zie B15).

De garantstelling heeft betrekking op de kosten die voor de staat en andere openbare lichamen uit het verblijf van de vreemdeling kunnen voortvloeien, alsmede voor de kosten van de reis naar een plaats buiten Nederland waar toelating van de vreemdeling is gewaarborgd, voor zover deze kosten zijn veroorzaakt binnen vijf jaar nadat de vergunning tot verblijf is verleend of zoveel korter als het verblijf van de vreemdeling in Nederland duurt.

De kosten waarvoor garant wordt gestaan bedragen maximaal f 10.000 op jaarbasis, verhoogd met de (bruto) maandelijks kosten van bijstand voor een alleenstaande indien de vreemdeling waarvoor een garantstelling is afgegeven een uitkering krachtens de Algemene Bijstandswet geniet.

Als garantsteller kunnen slechts worden geaccepteerd hier te lande wonende personen van wie de solvabiliteit buiten twijfel staat. De betrokken persoon moet aantonen dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om in het onderhoud van zichzelf (en eventueel zijn gezin) en van de vreemdeling te kunnen voorzien.

Een garantverklaring dient mede te worden ondertekend door de echtgeno(o)t(e) van de garantsteller.

Afgegeven garantverklaringen moeten zorgvuldig worden bewaard in de administratie van de korpschef.

Kosten die uit het verblijf van de vreemdeling voor de staat of een ander openbaar lichaam voortvloeien, kunnen op de garantsteller worden verhaald. Zie met betrekking tot bijstand en garanten tevens de circulaire van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (C9).

Is de vreemdeling op kosten van de staat verwijderd, dan kan door of vanwege de IND verhaal worden genomen op de garantsteller.

Een garantsteller wordt van rechtswege ontheven van zijn verplichtingen op het moment dat:

- de vreemdeling Nederland definitief heeft verlaten of
- de vreemdeling verblijf in Nederland wordt toegestaan voor een ander doel dan het doel waarvoor de garantverklaring in eerste instantie diende te worden ondertekend.

6.12.1.2 *Het deponeren van een passagebiljet (art. 48, tweede lid, Vb)*

Aan de vergunning tot verblijf kan als voorschrift worden verbonden het deponeren van een passagebiljet voor de reis naar een plaats buiten Nederland waar toelating van de vreemdeling is gewaarborgd.

In verband met de beperkte geldigheidsduur van passagebiljetten wordt van deze mogelijkheid slechts gebruik gemaakt ten aanzien van vreemdelingen die een verblijf beogen van korter dan één jaar. De duur waarvoor de vergunning tot verblijf wordt verleend, is in deze gevallen steeds korter dan de geldigheidsduur van het passagebiljet (zie 6.13.1). De vreemdeling wordt geacht aan dit voorschrift te hebben voldaan, indien hij reeds in verband met verblijf in de vrije termijn een passagebiljet heeft gedeponeed dat geldig is tot na het verstrijken van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf.

6.12.1.3 *Het deponeren van een waarborgsom (art. 48, eerste lid, aanhef en onder a, Vb)*

Van de mogelijkheid aan de vergunning tot verblijf een voorschrift te verbinden tot het deponeren van een waarborgsom voor de kosten van de reis naar een plaats buiten Nederland waar toelating van de vreemdeling is gewaarborgd, wordt in beginsel geen gebruik gemaakt.

Indien de korpschef termen aanwezig acht voor het verbinden van een dergelijk voorschrift aan de vergunning tot verblijf, moet hij een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie (modelD16).

Regels voor het in ontvangst nemen, het beheer en de teruggave van waarborgsommen worden gegeven in de artt. 48-50 Vb en 25-27 W.

6.12.1.4 *Het sluiten van een ziektekostenverzekering (art. 48, eerste lid, onder c, Vb)*

De vreemdeling moet door middel van een schriftelijk bewijsstuk aantonen dat hij tegen ziektekosten voldoende verzekerd is.

Een voorschrift tot het voldoende verzekerd zijn tegen ziektekosten (met inbegrip van de kosten verbonden aan opname en verpleging in een sanatorium of psychiatrische inrichting) wordt als regel aan de vergunning tot verblijf verbonden, tenzij de vreemdeling reeds verplicht verzekerd is krachtens de Ziekenfondswet.

6.12.1.5 *Het wijzigen of opheffen van een voorschrift tot het stellen van zekerheid*

Een aanvraag om wijziging of opheffing van het aan de vergunning tot verblijf verbonden voorschrift tot het stellen van zekerheid komt voor inwilliging in aanmerking, indien op andere wijze zekerheid wordt gesteld of indien de redenen die hebben geleid tot het verbinden van het voorschrift aan de vergunning zijn vervallen.

De korpschef is bevoegd op de aanvraag te beslissen, tenzij de vergunning tot verblijf waaraan het voorschrift is verbonden, werd verleend door de Minister van Justitie.

In het laatstbedoelde geval moet de korpschef de aanvraag, voorzien van zijn advies, voorleggen aan de Minister van Justitie (zie A2).

Relevante gegevens en bescheiden moeten worden meegezonden.

6.12.2 Voorschriften in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (art. 11, tweede lid, Vw)

Aan de vergunning tot verblijf kunnen voorschriften in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid worden verbonden.

Zulke voorschriften moeten worden onderscheiden van maatregelen van toezicht die in dat belang kunnen worden genomen (artt. 17, derde lid, en 18 Vw; zie ook A5).

Een voorschrift als hier bedoeld, kan aan de vergunning tot verblijf worden verbonden bij verlening of (alsnog) bij verlenging van de geldigheidsduur daarvan.

6.12.2.1 *Tuberculose-onderzoek*

Iedere vreemdeling die langer dan drie maanden in Nederland wil verblijven, moet een tuberculose-onderzoek ondergaan. Deze verplichting wordt als voorschrift aan de vergunning tot verblijf verbonden.

Deze verplichting geldt niet voor onderdanen van de EG, Australië, Canada, Finland, Israël, Japan, Monaco, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Suriname, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein).

Zodra een vreemdeling zich bij de korpschef meldt voor een aanvraag voor verlening van een vergunning tot verblijf, dient deze hem voor onderzoek door te verwijzen naar de meest nabij gelegen Gemeenschappelijke Gezondheidsdienst (GGD). Het onderzoek is voor de vreemdeling kosteloos.

Voor zijn verwijzing maakt de korpschef gebruik van een formulier (model D59). Dit formulier wordt op verzoek door de Geneeskundig Hoofdspecteur voor de

Volksgezondheid, postbus 5406, 2280 HK Rijswijk, in de benodigde aantallen kosteloos toegezonden. Op het formulier vult de korpschef alle persoonsgegevens in die door overlegging van het grensoverschrijdingsdocument en van eventuele andere bescheiden kenbaar zijn geworden. Hij geeft het vervolgens als verwijzingsformulier aan de te onderzoeken vreemdeling.

De te onderzoeken personen dienen te verschijnen bij de aangewezen GGD. Naast het grensoverschrijdingsdocument dat zij bij de aanmelding bij de korpschef hebben getoond, dienen zij het formulier aan de onderzoeksarts te overleggen.

De arts belast met het onderzoek zal het grensoverschrijdingsdocument van betrokkene vergelijken met de gegevens op het formulier. Na het tuberculose-onderzoek dient hij het formulier ingevuld terug te zenden aan de korpschef van de politieregio waaronder de gemeente die in het formulier vermeld staat, ressorteert. Op lokaal niveau kunnen de korpschef en de GGD (andere) afspraken maken over de te volgen werkwijze.

De korpschef dient de vreemdeling erop te wijzen dat het resultaat van het onderzoek op zich niet van invloed is op de beslissing omtrent de aanvraag van een vergunning tot verblijf, maar dat een vergunning tot verblijf eerst zal worden verleend nadat het bewijs van het onderzoek is ontvangen.

De toelating tot Nederland kan wel worden geweigerd indien de betrokken vreemdeling niet meewerkt aan het tuberculose-onderzoek of niet bereid is zich voor tuberculose te laten behandelen.

6.13 Geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf

6.13.1 Duur waarvoor vergunning tot verblijf wordt verleend (art. 24, eerste en derde lid, VV)

De vergunning tot verblijf wordt verleend voor ten hoogste één jaar. Deze termijn begint op de dag waarop de aanvraag is ingediend of zoveel later als dat aantoonbaar aan alle voorwaarden wordt voldaan.

De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf is steeds ten minste een maand korter dan de termijn gedurende welke de vreemdeling op grond van zijn document voor grensoverschrijding kan terugkeren naar het land waarvan de autoriteiten het document hebben afgegeven.

Er wordt dus rekening gehouden met de geldigheidsduur van het document voor grensoverschrijding en het eventueel daarin gestelde (buitenlandse) visum voor terugkeer.

Wordt aan de vergunning tot verblijf een voorschrift verbonden tot het deponeren van een passagebiljet (zie 6.12.1.2), dan is de geldigheidsduur van de vergunning steeds korter dan de geldigheidsduur van het passagebiljet.

Voor vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschapsonderdanen) gelden afwijkende regels (zie B4).

6.13.2 Verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf

Het is aan de houder van een vergunning tot verblijf toegestaan in Nederland te verblijven tot het tijdstip waarop de vergunning haar geldigheid verliest (art. 9 Vw).

Een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf moet dan ook worden ingediend vóór dit tijdstip.

De vreemdeling moet er op worden gewezen, dat het in zijn belang is de aanvraag ten minste vier weken tevoren in te dienen. Immers, in dat geval wordt hij niet uitgezet zo lang op de aanvraag nog niet is beslist (art. 79 Vb). In dat geval wordt hij ook niet uitgesloten van eventuele voorzieningen.

Indien de vreemdeling na het verstrijken van de geldigheidsduur een verzoek om verlenging doet, is hij te laat en dient hij op grond van art. 16a Vw een m w in zijn land van herkomst aan te vragen. Dit, tenzij een van de vrijstellingen genoemd in art. 16a Vw en art. 52a Vb van toepassing is.

6.13.2.1 *Gronden voor (weigering van) verlenging van de geldigheidsduur*

Vanaf 1 juli 1998 geldt dat een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf moet zijn ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidsduur. Gelet op het grote belang van de tijdige verlenging krijgt de vreemdeling bij het verstrekken van de vergunning tot verblijf het formulier 'Mededelingen omtrent rechten en plichten van de houder van een vreemdelingendocument' (model D32) mee. Als extra service wordt de vreemdeling drie maanden voor het verstrijken van de geldigheidsduur een rappelbrief gestuurd. Voor de tekst van de brief kan de vreemdelingendienst gebruik maken van het formulier of de tekst van het model D32-6. Deze brief wordt gestuurd aan het laatst bekende adres van de vreemdeling. Indien de vreemdeling daar niet verblijft zonder dat de vreemdelingendienst hiervan in kennis is gesteld, komt dit geheel en al voor risico van de vreemdeling zelf. Aan het niet ontvangen van deze brief kunnen derhalve geen rechten worden ontleend.

Indien de vreemdeling door hem niet toe te rekenen omstandigheden (art.24, onder 4, VV) te laat om verlenging heeft gevraagd, wordt de aanvraag getoetst aan de voorwaarden voor voortgezette toelating. Dit is echter beperkt tot die vreemdeling die evenmin in staat is geweest schriftelijk de aanvraag in te dienen. Indien een vergunning wordt verleend, wordt deze verleend met ingang van de dag nadat de verleende vergunning, tot verblijf is verlopen.

Indien de vreemdeling niet tijdig om verlenging heeft gevraagd is er sprake van een verzuim. De vreemdeling wordt een redelijke hersteltermijn (zie 6.4) gegeven om te bewijzen dat er sprake is van niet aan hem toe te rekenen omstandigheden. Indien de vreemdeling hier niet in slaagt, wordt de aanvraag om verlenging van de vergunning tot verblijf behandeld als een nieuwe aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf. Deze aanvraag wordt getoetst aan het mw-vereiste en in geval de m w ontbreekt, buiten behandeling gesteld. Voorzover de vreemdeling een gemotiveerd beroep heeft gedaan op vrijstelling wordt gemotiveerd waarom hij hiervoor niet in aanmerking komt.

Voor vreemdelingen in het bezit van een verblijfsrecht op grond van art. 10, tweede lid Vw (oud) geldt een bijzondere bepaling. Indien zij zich de eerste keer na het verlies hiervan melden, zijn zij vrijgesteld van de mw-plicht. Indien zij binnen vier weken na de feitelijke verbreking van de gezinsband danwel het bereiken van de leeftijd van 18 jaar een aanvraag om voortzette toelating indienen, wordt deze aanvraag aangemerkt als tijdig ingediend en wordt de vergunning verleend met ingang van de datum van de feitelijke verbreking, met als gevolg dat er geen gat in het verblijfsrecht ontstaat.

In andere gevallen ontstaat er wel een gat in het verblijfsrecht waardoor eerder opgebouwde verblijfsrechten in het kader van de vergunning tot vestiging komen te

vervallen (zie ook A4/7.6 in verband met de situatie waarin de vreemdeling voor een vergunning tot vestiging in aanmerking komt).

De geschetste situaties moeten als zodanig herkenbaar zijn in het VAS.

Het behoeft uiteraard geen betoog dat waar de vreemdeling zich wel tijdig meldt, maar niet in de gelegenheid wordt gesteld direct een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van zijn vergunning tot verblijf in te dienen, de vreemdeling hier wat betreft zijn verblijfsrechtelijke positie niet de dupe van mag worden. Het verdient dan ook aanbeveling, indien dit het geval is, de vreemdeling wel in de gelegenheid te stellen zijn aanvraag te laten ondertekenen (bijvoorbeeld bij de melding aan het loket), en de aanvraag op een later moment te behandelen.

Vreemdelingen die zich melden bij de korpschef voor het indienen van een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van hun vergunning tot verblijf kunnen na het verstrijken van de geldigheidsduur ook strafbaar zijn wegens overtreding van art. 59 Vb (art. 44 Vw).

Voor de te volgen gedragslijn indien er aanleiding is voor weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf op een andere grond dan waarop deze kan worden ingetrokken, zie 6.14.

Bijzondere categorieën

Bijzondere bepalingen in verband met de gronden waarop verlenging van de geldigheidsduur kan worden geweigerd, ook al is de verlenging tijdig aangevraagd, gelden voor:

- vreemdelingen die zijn toegelaten in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming (zie B1);
- secundaire migranten (zie B2);
- vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschapsonderdanen; zie B4);
- houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (zie B7);
- asielgerechtigden (zie B7);
- staatlozen (artt. 104 en 105 Vb; zie B8);
- onderdanen van de Republiek Suriname op wie de Overeenkomst inzake verblijf en vestiging van 1975 nog van toepassing is (zie B10).

6.13.2.2 *Termijn waarmee de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt verlengd (art. 24, tweede en derde lid, W)*

De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt telkens met ten hoogste één jaar verlengd. De termijn waarmee de geldigheidsduur van de vergunning wordt verlengd is ten hoogste vijf jaar, indien het aan de vreemdeling sedert ten minste vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan de indiening van zijn aanvraag krachtens een van de artt. 9-10 Vw was toegestaan in Nederland te verblijven (zie echter in dit geval ook 7.6.1).

De termijn waarmee de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt verlengd is steeds ten minste één maand korter dan de termijn gedurende welke de vreemdeling op grond van dat document voor grensoverschrijding kan terugkeren naar het land waarvan de autoriteiten het document hebben afgegeven. Er wordt dus rekening gehouden met de geldigheidsduur van het document voor grensoverschrijding en het daarin eventueel gestelde (buitenlandse) visum voor terugkeer.

Afwijkende regels gelden voor:

- vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschapsonderdanen; zie B4);
- Surinaamse onderdanen op wie de Overeenkomst inzake verblijf en vestiging van 1975 nog van toepassing is (zie B10).

6.13.2.3 *Verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf onder wijziging of opheffing van de beperking waaronder deze is verleend*

Tot behandeling van de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt overgegaan in geval aan de formele vereisten is voldaan. Van belang hierbij is dat deze aanvraag om verlenging tijdig is aangevraagd en dat deze aanvraag een vreemdeling betreft die hier verblijft onder een beperking van niet tijdelijke aard.

In de gevallen dat blijkt dat de vreemdeling verblijf voor een ander doel wenst of voortgezet verblijf, moet de vreemdeling in de gelegenheid worden gesteld tevens een aanvraag in te dienen tot wijziging of opheffing van de beperking.

Voldoet de vreemdeling niet meer aan de beperking, is er geen grond voor wijziging of opheffing van de beperking en komt de vreemdeling evenmin op andere wijze voor voortgezet verblijf in aanmerking, dan wordt een beschikking tot weigering van verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf gegeven, waarbij tevens uitdrukkelijk de aanvraag om wijziging of opheffing van de beperking niet wordt ingewilligd.

6.14 Intrekking van de vergunning tot verblijf

De vergunning tot verblijf van een vreemdeling kan worden ingetrokken indien hij:

- a. onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot het verlenen of verlengen van de geldigheidsduur van de vergunning;
- b. niet meer beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- c. inbreuk heeft gemaakt op de openbare rust of de openbare orde, dan wel een gevaar vormt voor de nationale veiligheid;
- d. niet langer voldoet aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een daaraan verbonden voorschrift heeft overtreden;
- e. voor een werkgever arbeid heeft verricht zonder dat is voldaan aan de voorschriften van de Wav. N.B. Dit geldt niet voor houders van een vergunning tot verblijf verkregen op asielerelateerde gronden aan wie het verrichten van arbeid vrij is toegestaan.

Ad a Dit doet zich met name voor als de antecedentenverklaring (zie 6.7.3) ten onrechte is ondertekend. Het verstrekken van onjuiste gegevens met het oog op het verlenen of het verlengen van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf kan tevens strafbaar zijn ingevolge art. 58, eerste of tweede lid, Vb (art. 44 Vw).

Ad b Wat moet worden verstaan onder voldoende middelen van bestaan en in welke gevallen het ontbreken daarvan kan leiden tot beëindiging van het verblijf, wordt behandeld in 4.2.

- Adc In welke gevallen wegens inbreuk op de openbare orde kan worden overgegaan tot verblijfsbeëindiging, wordt behandeld in 4.3.
- Ad d De vergunning tot verblijf kan worden ingetrokken ingevolge de beperking waaronder deze is verleend; indien de vreemdeling voor een ander doel in Nederland verblijft dan waarvoor hem dit is toegestaan of indien het doel waarvoor hem verblijf is toegestaan, is vervallen.
Te denken valt aan de volgende gevallen:
- een vreemdeling, toegelaten voor het volgen van een studie, breekt deze af of gaat daarnaast werken;
 - de relatie of gezinsband op grond waarvan verblijf is toegestaan, wordt beëindigd.
- De vergunning tot verblijf wordt echter niet op deze grond ingetrokken, indien een aanvraag om wijziging of opheffing van de beperking voor inwilliging in aanmerking komt of indien aan de vreemdeling op andere wijze voortgezet verblijf kan worden toegestaan (zie 6.11.3).
- Ade Deze intrekingsgrond betreft het verrichten van arbeid zonder dat de werkgever beschikt over de vereiste tewerkstellingsvergunning (zie B11).

Bijzondere categorieën

Bijzondere bepalingen in verband met de gronden waarop de vergunning tot verblijf kan worden ingetrokken gelden voor:

- secundaire migranten (zie B2);
- vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 94 Vb genoemde categorieën verblijfsgerechtigden (zie B4);
- asielgerechtigden (zie B7);
- staatlozen (artt. 104 en 105 Vb; zie B8);
- Surinaamse onderdanen op wie de Overeenkomst inzake verblijf en vestiging van 1975 nog van toepassing is (zie B10).

6.15 Bevoegdheidsverdeling; algemene opmerkingen

In het algemeen oefent de korpschef zijn bevoegdheid tot het verlenen of weigeren van de vergunning tot verblijf uit met inachtneming van de algemene en bijzondere aanwijzingen van de Minister van Justitie.

N.B.:

- zie voor de bevoegdheidsverdeling in geval van een samengestelde aanvraag B7/3.4;
- zie voor de bevoegdheid tot het buiten behandeling stellen van een aanvraag 6.4.

De korpschef is niet bevoegd

Indien de korpschef niet gemachtigd is om namens de Minister van Justitie een beslissing te nemen moet hij aan de Minister van Justitie een voorstel doen tot verlening of weigering van de vergunning tot verblijf. Hiervoor moet gebruik gemaakt worden van formulier D16. Samen met het formulier D16 moeten de aanvraag en door de vreemdeling overgelegde stukken aan de Minister van Justitie worden gezonden. Voor korpschefs die gebruik maken van D-VAS is het niet noodzakelijk om de aanvraag en de bewijsstukken mee te sturen.

De korpschef is wel bevoegd, maar moet een bijzondere aanwijzing vragen

In bepaalde gevallen is de korpschef wel gemachtigd om namens de Minister van Justitie een beslissing te nemen, maar dient hij daarvoor eerst een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie te vragen.

In de Vreemdelingencirculaire wordt aangegeven wanneer dit het geval is. De bijzondere aanwijzing kan telefonisch of schriftelijk door middel van het formulier D16 gevraagd worden. Samen met het formulier D16 moeten de aanvraag en de door de vreemdeling overgelegde stukken aan de Minister van Justitie worden gezonden. Voor korpschefs die gebruik maken van D-VAS is het niet noodzakelijk om de aanvraag en de bewijsstukken mee te sturen.

Dezelfde gedragslijn kan worden gevolgd bij twijfel of de vreemdeling voor een vergunning tot verblijf in aanmerking komt. De korpschef dient steeds een bijzondere aanwijzing te vragen indien naar zijn mening afwijking van het terzake gevoerde beleid, zoals neergelegd in deze circulaire, noodzakelijk is (art. 4:84 Awb; de zogenaamde inherente afwijkingsbevoegdheid).

Bevoegdheid tot verlening van een vergunning tot verblijf (art. 19 W)

De korpschef is bevoegd een vergunning tot verblijf te verlenen, indien

- a. de vreemdeling houder is van een geldige m w (zie 6.15.1);
- b. de vreemdeling voor een verblijf van langer dan drie maanden niet in het bezit behoeft te zijn van een m w, behoudens bepaalde uitzonderingen (zie 6.15.2).

6.15.1 Houders van een geldige m w (art. 19, eerste lid, onder a, VV)

Een houder van een geldige m w moet zich binnen drie dagen na binnenkomst melden bij de korpschef van de politieregio, waaronder de gemeente waar hij verblijft ressorteert (art. 66 Vb). De vreemdeling wordt bij aanmelding in de gelegenheid gesteld een aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf in te dienen.

De korpschef is bevoegd om een vergunning tot verblijf te verlenen aan de houder van een geldige m w, behoudens indien de vreemdeling:

- onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot de verlening van de machtiging tot voorlopig verblijf;
- niet meer beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- inbreuk heeft gemaakt op de openbare rust of de openbare orde, dan wel een gevaar vormt voor de nationale veiligheid;
- niet langer voldoet aan de voor toelating gestelde vereisten.

De vergunning tot verblijf wordt verleend onder de beperkingen en voorschriften die bij de afgifte van de m w kenbaar zijn gemaakt.

Is het advies tot afgifte van de m w gegeven door de Minister van Justitie, dan geeft deze aan de korpschef kennis van de beperkingen en voorschriften waaronder deze de vergunning tot verblijf moet verlenen.

De korpschef moet in deze gevallen aan de Minister van Justitie een voorstel doen tot weigering van de vergunning tot verblijf, indien de houder van een geldige m w niet (meer)aan de voor toelating gestelde eisen voldoet (formulier D16).

6.15.2 Vreemdelingen die voor een verblijf van langer dan drie maanden niet in het bezit behoeven te zijn van een m w (art. 19, eerste lid, onder b, VV)

De korpschef is in de regel bevoegd een vergunning tot verblijf te verlenen aan vreemdelingen die zijn vrijgesteld van het mw-vereiste of ten aanzien van wie het mw-vereiste geen rol speelt.

Het betreft:

- onderdanen van de lidstaten van de EU, IJsland, Monaco, de Verenigde Staten van Amerika, Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein), Canada, Japan, Australië en Nieuw-Zeeland;
- in Nederland wonende vrouwen die in verband met huwelijk het Nederlanderschap hebben verloren (zie B18);
- in Nederland wonende vreemdelingen die het verblijfsrecht krachtens art. 10, tweede lid, Vw hebben verloren (zie A4/9.5);
- kinderen die geboren worden uit het huwelijk van op grond van art. 9 of 10 Vw toegelaten vreemdelingen (zie B2).

De korpschef is niet bevoegd een vergunning tot verblijf te verlenen indien de vreemdelingen behoren tot een van de volgende categorieën:

- a. pleegkinderen (zie B3);
- b. gezins- en familieleden van Nederlanders en in Nederland op grond van art. 9 of 10 Vw toegelaten vreemdelingen, niet zijnde:
 - de echtgenoot of echtgenote en de uit het huwelijk geboren minderjarige kinderen, die feitelijk tot het gezin behoren;
 - de partner en de uit de desbetreffende relatie geboren minderjarige kinderen, die feitelijk tot het gezin behoren;
 - bloedverwanten van elk van beide echtgenoten, in opgaande en neerdalende lijn, die feitelijk tot het gezin behoren en van hen afhankelijk zijn (zie B1);
- c. vreemdelingen die voortgezet of hoger, niet-wetenschappelijk onderwijs willen volgen en hun gezinsleden (zie B14), met uitzondering van bursalen en vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschapsonderdanen);
- d. zelfstandige beoefenaren van een beroep of bedrijf, niet zijnde vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschapsonderdanen; zie B9 en B12);
- e. houders van een Brits paspoort, afgegeven door de autoriteiten van de kroonkolonie Hongkong (tenzij hun het 'right of abode' is verleend; zie voor het 'right of abode' B4).

6.16 Bevoegdheid tot weigering van een vergunning tot verblijf (art. 20, eerste en tweede lid, VV)

De korpschef is bevoegd de vergunning tot verblijf te weigeren, tenzij de vreemdeling behoort tot een van de volgende categorieën (art. 20, tweede lid, W):

- a. vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschapsonderdanen; zie B4);
- b. houders van een geldige m w;
- c. vreemdelingen die door bemiddeling van de overheid zijn aangeworven in een land waarmee Nederland een wervingsovereenkomst heeft gesloten;

- d. vreemdelingen die het Nederlandschap hebben bezeten of wier echtgenote het Nederlandschap bezit of heeft bezeten, met uitzondering van aanvragen ingediend door Surinamers in de steden Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Utrecht en Eindhoven;
- e. vreemdelingen tot wier gezin een Nederlander behoort of die in rechte lijn tot en met de tweede graad aan een Nederlander zijn verwant (hieronder vallen bloed- en aanverwanten en samenwonende partners) met uitzondering van aanvragen ingediend door Surinamers in de steden Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Utrecht en Eindhoven;
- f. vreemdelingen die zich overeenkomstig art. 6, vijfde lid, of art. 22, tweede lid, Vw op vluchtelingenschap beroepen (zie B7);
- g. vreemdelingen wier verblijf in Nederland niet langer is toegestaan doordat zij hebben opgehouden te behoren tot een categorie waarop het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing is (zie 9.5);
- h. buitenlandse pleegkinderen (zie 83).

De korpschef is bevoegd tot het buiten behandeling stellen voor zover art.16a Vw van toepassing is. Zie ook 6.13.2.1

6.16.1 Gevallen waarin de korpschef een bijzondere aanwijzing moet vragen

De korpschef moet een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie, indien hij overweegt een vergunning tot verblijf te weigeren aan de vreemdeling die aangifte heeft gedaan van vrouwenhandel (zie B17).

De korpschef moet voorts een bijzondere aanwijzing vragen aan de Minister van Justitie indien naar zijn oordeel een klemmende reden van humanitaire aard of een wezenlijk Nederlands belang zich verzet tegen het weigeren van de vergunning tot verblijf.

6.16.2 Beschikking tot weigering van de vergunning tot verblijf

In de beschikking tot weigering van de vergunning tot verblijf worden overwegingen opgenoniet overeenkomstig:

model D29-2: indien het een vreemdeling betreft die niet voldoet aan de voorwaarden voor gezinshereniging met de houder van een vergunning tot verblijf;

model D29-3: indien het een vreemdeling betreft die niet voldoet aan de voorwaarden voor gezinshereniging met een houder van een vergunning tot vestiging;

model D29-3A: gezinshereniging kind met houder vergunning tot vestiging; niet voldaan aan de voorwaarden;

model D29-4: indien het een vreemdeling betreft die niet aan de voorwaarden voldoet voor verruimde gezinshereniging;

model D29-5: indien het een vreemdeling betreft die niet in aanmerking komt voor verblijf ter voorbereiding van een studie.

6.17 Bevoegdheid tot verlenging van de geldigheidsduur (art. 21 VV)

De korpschef is bevoegd tot verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, tenzij:

- a. de Minister van Justitie zich deze bevoegdheid heeft voorbehouden (dit blijkt uit de aanbiederingsbrief bij de beschikking omtrent de verlening van de vtv; zie 10);
- b. bij het verlengen van de geldigheidsduur voorschriften in het belang van de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid aan de vergunning worden verbonden (zie 6.12.2).

In deze gevallen moet de korpschef een voorstel doen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D16.

Deze bevoegdheidsverdeling geldt niet ingeval op grond van art. 16a Vw aanleiding bestaat tot buitenbehandelingstelling van de aanvraag op grond van het ontbreken van een geldige m w , zie A416.13.2

6.18 Bevoegdheid tot weigering van verlenging van de geldigheidsduur (artt. 22 en 23 W)

De korpschef is bevoegd om verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf te weigeren, tenzij het betreft:

- a. vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschapsonderdanen; zie B4);
- b. vreemdelingen die het Nederlanderschap hebben bezeten of wier echtgenote het Nederlanderschap bezit of heeft bezeten (zie B18);
- c. vreemdelingen tot wier gezin een Nederlander behoort of die in rechte lijn tot en met de tweede graad aan een Nederlander zijn verwant (zowel bloed- als aanverwantschap), met uitzondering van aanvragen ingediend door Surinamers in de steden Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Utrecht en Eindhoven;
- d. vreemdelingen aan wie een vergunning tot verblijf zonder beperking is verleend, die het wordt toegerekend dat zij niet tijdig een aanvraag voor verlenging hebben ingediend, maar voor wie gedwongen verwijdering naar het land van herkomst van bijzondere hardheid zou zijn (art. 52a, onder d, Vb).

In deze gevallen moet de korpschef een voorstel doen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D16.

De korpschef moet aan de Minister van Justitie een bijzondere aanwijzing vragen door middel van formulier D16 indien hij aanleiding ziet voor weigering van verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf:

1. op een andere grond dan waarop deze kan worden ingetrokken;
2. van een asielgerechtigde (zie B7);
3. van een vreemdeling die is toegelaten voor verblijf bij zijn (huwelijks)partner of gezin (zie B1);
4. van een secundaire migrant aan wie een zelfstandige vergunning tot verblijf zonder beperking is verleend (zie B2).

Deze bevoegdheidsbeperking geldt niet ingeval aanleiding bestaat tot buitenbehandelingstelling van de aanvraag op grond van het ontbreken van een geldige m.w. Zie 6.13.2 alsmede art. 20 W.

6.19 Bevoegdheid tot intrekking van de vergunning tot verblijf (artt. 22 en 23 W)

De korpschef is bevoegd tot intrekking van de vergunning tot verblijf, tenzij het betreft:

- a. vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschapsonderdanen; zie B4);
- b. vreemdelingen die het Nederlanderschap hebben bezeten of wier echtgenote het Nederlanderschap bezit of heeft bezeten (zie B18);
- c. vreemdelingen tot wier gezin een Nederlander behoort of die in rechte lijn tot en met de tweede graad aan een Nederlander zijn verwant (zowel bloed- als aanverwantschap), met uitzondering van aanvragen ingediend door Surinamers in de steden Amsterdam, Den Haag, Rotterdam, Utrecht en Eindhoven.

In deze gevallen moet de korpschef een voorstel doen aan de Minister van Justitie door middel van formulier D16.

De korpschef moet aan de Minister van Justitie een bijzondere aanwijzing vragen

door middel van model D16 indien hij aanleiding ziet voor intrekking van de vergunning tot verblijf:

1. van een asielgerechtigde (zie B7);
2. van een vreemdeling die is toegelaten voor verblijf bij zijn (huwelijks)partner of gezin (zit' B1);
3. van een secundaire migrant aan wie een zelfstandige vergunning tot verblijf zonder beperking is verleend (zie B2).

6.19.1 Vertrek naar het buitenland

De vreemdeling is verplicht om van zijn vertrek naar het buitenland kennis te geven aan de korpschef (art. 57 Vb; zie A5/2.2.3 en model D55).

Keert de vreemdeling terug naar Nederland in het bezit van een nog geldige vergunning tot verblijf, dan geniet hij onverkort de daaraan verbonden rechten.

Is de vergunning tot verblijf verleend onder een beperking, dan kan deze worden ingetrokken indien op grond van het vertrek van de vreemdeling naar het buitenland kan worden aangenomen, dat deze niet meer aan de beperking voldoet (art. 12, onder d, Vw; zie ook 6.14).

Werd de vergunning tot verblijf echter verleend zonder beperking en is het niet aannemelijk dat de vreemdeling binnen de geldigheidsduur van de vergunning zal terugkeren, dan kan worden volstaan met een aantekening in de administratie van de korpschef.

Zie voor de verblijfsrechtelijke gevolgen van het vervullen van militaire dienstplicht en van detentie in het buitenland B21.

6.20 Bevoegdheid tot wijziging van de beperking

De korpschef is bevoegd de beperking te wijzigen tenzij de vreemdeling verblijf beoogt:

- a. voor het verrichten van arbeid in loondienst of het uitoefenen van een zelfstandig beroep of bedrijf (B11, B12); indien het een vreemdeling betreft, die behoort tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschaps-onderdanen) is de korpschef hiertoe wel bevoegd;
- b. in een ander gezin;
- c. als student aan een opleiding voor voortgezet of beroepsonderwijs of als gezinslid van deze student (zie B14);
- d. voor medische behandeling (zie B16).

De korpschef moet in deze gevallen een voorstel doen aan de Minister van Justitie (zie A2).

6.21 Bevoegdheid om wijziging of opheffing van de beperking te weigeren

De korpschef is bevoegd om wijziging of opheffing van de beperking te weigeren, tenzij het betreft:

- a. vreemdelingen die behoren tot een van de in art. 1, onder a, b en c Vw genoemde categorieën (gemeenschaps-onderdanen; zie B4);

- b. vreemdelingen die het Nederlandschap hebben bezeten of wier echtgenote het Nederlandschap bezit of heeft bezeten (zie B18);
- c. vreemdelingen tot wier gezin een Nederlander behoort of die in rechte lijn tot en met de tweede graad aan een Nederlander zijn verwant (hieronder vallen bloed- en aanverwanten en samenwonende partners);
- d. vreemdelingen die zich overeenkomstig art. 6, vijfde lid, of art. 22, tweede lid, Vw op vluchtelingenschap beroepen (zie B7);
- e. vreemdelingen wier verblijf in Nederland niet langer is toegestaan doordat zij hebben opgehouden te behoren tot een categorie waarop het bepaalde krachtens art. 10, tweede lid, Vw van toepassing is (zie 9.2 en 9.5);
- f. buitenlandse pleegkinderen (zie B3).

6.22 Driejarentermijn

6.22.1 Inleiding

Een vreemdeling die langdurig in onzekerheid verkeert omtrent de uitkomst van zijn toelatingsprocedure kan onder bepaalde voorwaarden in aanmerking komen voor toelating tot Nederland op grond van het zogenaamde driejarenbeleid. Dit beleid geldt voor zowel asielzaken als reguliere (niet-asiel)zaken en heeft de volgende voorgeschiedenis.

Op 10 juli 1992 heeft het toenmalige kabinet besloten asielaanvragen van voor 1 januari 1992 versneld af te doen. Achtergrond daarbij was dat met inwerkingtreding van het nieuwe Toelatings- en Opvangmodel (NTOM) per 1 januari 1992 in nieuwe asielzaken in circa een jaar duidelijkheid geboden moest worden en dat oude zaken versneld binnen drie jaar moesten worden weggewerkt. Het uitgangspunt bij de beoordeling van zaken was, dat in het algemeen de omstandigheid dat een vreemdeling door het voeren van een verblijfsrechtelijke procedure zekere banden met Nederland heeft verkregen geen reden is om tot verblijfsaanvaarding over te gaan.

Op 5 april 1994 is een brief gestuurd aan de Afdeling rechtspraak van de Raad van State met een nadere toelichting op het kabinetsbesluit van 10 juli 1992. Hierbij is meegedeeld dat de uitgangspunten van de achterstandsoperatie algemene leidraad zijn voor het afdoen van zaken en dat het enkele tijdsverloop in de verblijfsrechtelijke procedure geen reden is om tot verblijfsaanvaarding over te gaan. Vóór 5 april 1994 was het driejarenbeleid alleen van toepassing op asielzoekers.

Enkel in die gevallen waarin de lange duur van de procedure voornamelijk of uitsluitend op effecten van bestuurlijk beleid is terug te voeren, kan de vreemdeling in het bezit gesteld worden van een vergunning tot verblijf. Daarbij gold dat de vreemdeling de uitkomst van de procedure in Nederland had mogen afwachten om een reden die verband hield met het door de vreemdeling beoogde verblijfsdoel. Hiervan was slechts sprake indien het de vreemdeling formeel wordt toegestaan de beslissing af te wachten. In haar uitspraak van 1 juli 1995 heeft de Rechtseenheidskamer de zogenaamde effecten van bestuurlijk beleid verder ingevuld.

Op 18 september 1995 is de Tweede Kamer medegedeeld (Rijpstra, Korthals - Sts Just 2949509130) dat het driejarenbeleid met de uitleg die de Rechtseenheidskamer hieraan heeft gegeven, voortgezet wordt.

6.22.2 Voorwaarden

Het enkele tijdsverloop in een verblijfsrechtelijke procedure is in het algemeen geen reden om tot verblijfsaanvaarding over te gaan.

Een vreemdeling verkrijgt in asielzaken een vergunning tot verblijf zonder beperking en in reguliere zaken een vergunning onder beperking op grond van het driejarenbeleid, indien aan de volgende drie cumulatieve voorwaarden is voldaan:

1. Er zijn ten minste drie jaren verstreken na de datum van de aanvraag om toelating en de vreemdeling heeft nog geen beslissing of nog geen onherroepelijke beslissing op zijn aanvraag ontvangen, terwijl het oorspronkelijk beoogde verblijfsdoel nog steeds van toepassing is; én
2. de uitzetting is om beleidsmatige redenen achterwege gebleven; dat wil zeggen om een reden die verband houdt met het verblijfsdoel; én
3. er is geen sprake van contra-indicaties.

Toelichting:

Ten aanzien van de eerste voorwaarde

Met onherroepelijk wordt bedoeld dat de beslissing in rechte onaantastbaar is geworden. De driejarentermijn gaat tellen vanaf het moment van de aanvraag om toelating voor het oorspronkelijke verblijfsdoel voor zover dat nog gehandhaafd is.

Bij de vaststelling van deze termijn wordt tevens betrokken de duur van de procedure bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State of de rechtbank.

De hoofdregel in het driejarenbeleid is dat nimmer een sterkere verblijfstitel kan worden verkregen dan de vergunning waarover wordt geprocedeerd. In reguliere zaken (zie 6.22.3) is de hoofdregel aldus uitgewerkt, dat de vreemdeling de vergunning verkrijgt onder de beperking waarvoor hij ten tijde van de oorspronkelijke aanvraag heeft geopteerd. In asielzaken geldt het volgende.

In het geval de rechter binnen drie jaar na de datum van de aanvraag een uitspraak heeft gedaan op een ingesteld beroep en het beroep verwerpt voor wat betreft de toelating als vluchteling respectievelijk de vergunning tot verblijf, maar de bestreden beschikking vernietigt op grond van het vtv-aspect, geldt het volgende. De procedure strekt er dan nog slechts toe een voorwaardelijke vergunning tot verblijf te verkrijgen, en de vreemdeling kan dan ook op grond van het driejarenbeleid – indien van toepassing – niet een sterkere verblijfstitel verkrijgen dan de vergunning die nog onderwerp is van het geschil (dus: een vtv). Het meerdere is immers reeds onherroepelijk afgewezen.

Let wel: Indien de vreemdeling in de loop van de procedure reeds in het bezit is gesteld van een andere verblijfstitel ongeacht de vraag of deze verblijfstitel naar zijn aard tijdelijk is of niet, telt die periode niet mee in de opbouw van het relevante tijdsverloop voor de nog openstaande procedure. Het relevante tijdsverloop wordt pas hervat en telt derhalve weer mee bij intrekking dan wel niet verlenging van de geldigheidsduur van die verblijfstitel.

De periode dat een vreemdeling in het bezit is geweest van een Ontheemden-document in de zin van de Ontheemdenregeling of van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (wtv) wordt evenmin meegeteld als relevant tijdsverloop. Ook hier geldt dat in beginsel het relevante tijdsverloop pas weer kan gaan lopen bij intrekking van het Ontheemden-document of intrekking of niet verlenging van de geldigheidsduur van de VTV voor zover de oorspronkelijke procedure dan nog loopt.

Ten aanzien van de tweede voorwaarde

A. Er is zonder meer sprake van het achterwege blijven van de uitzetting met het oog op een reden die verband houdt met het beoogde verblijfsdoel, indien:

1. De Staatssecretaris van Justitie heeft besloten dat de uitzetting hangende bezwaar of beroep achterwege blijft (voorheen schorsende werking);
2. de uitzetting door de rechter is verboden.

B. Indien de vreemdeling een kort geding heeft ingesteld of een verzoek om een voorlopige voorziening heeft ingediend wordt de periode tussen het aanbrengen van het verzoekschrift om een voorlopige voorziening (voorheen dagvaarding) bij de rechtbank en de datum van de uitspraak van de voorlopige voorziening (voorheen kort geding) niet opgeteld bij de driejarentermijn, tenzij het een toewijzende uitspraak betreft.

C. De Staatssecretaris van Justitie heeft uitstel van vertrek verleend en dit heeft geleid tot intrekking (of het achterwege laten) van een kort geding dan wel voorlopige voorziening of een kort geding/voorlopige voorziening is (langdurig) aangehouden op verzoek van de Staatssecretaris. Ook deze situaties kunnen ertoe leiden dat er sprake is van het om beleidsmatige redenen achterwege laten van de uitzetting. Dat is uitsluitend het geval indien het verleende uitstel van vertrek of de aanhouding verband houdt met het door de vreemdeling beoogde verblijfsdoel en niet met een extern obstakel.

Er is hiervan sprake indien:

- de Staatssecretaris van Justitie op enig moment aan de vreemdeling mededelingen heeft gedaan waaruit blijkt dat het uitstel van vertrek of het verzoek om aanhouding van het kort geding of de voorlopige voorziening verband hield met het door hem beoogde verblijfsdoel of;
- de Staatssecretaris van Justitie geen redenen voor het uitstel van vertrek of het verzoek om aanhouding heeft gegeven.

In dit geval wordt aangenomen dat het uitstel van vertrek of het verzoek om aanhouding verband houdt met het door de vreemdeling beoogde verblijfsdoel, tenzij de Staatssecretaris van Justitie kan aantonen dat het uitstel van vertrek of het verzoek om aanhouding enkel verband houdt met een extern obstakel en niet met het beoogde verblijfsdoel.

Onder externe obstakels worden de volgende situaties verstaan:

- de vreemdeling werkt niet mee aan zijn terugkeer (hij heeft zich bijvoorbeeld ontdaan van documenten, hij werkt niet mee aan de vaststelling van zijn identiteit of aan de aanvraag voor een laissez-passer);
- het land waarnaar de betrokken vreemdeling moet worden uitgezet werkt niet mee (er wordt bijvoorbeeld niet meegewerkt aan de vaststelling van de identiteit van betrokkene of aan de afgifte van een laissez-passer);
- de uitzetting van de betrokken vreemdeling kan om technische redenen (nog) niet worden gerealiseerd.

D. Voorts is er geen sprake van het om beleidsmatige redenen achterwege laten van de uitzetting, indien deze achterwege blijft om de volgende redenen:

- onderzoek naar of het bestaan van omstandigheden als bedoeld in art. 25 Vw.
 - onderzoek naar gegevens en/of documenten die de vreemdeling heeft verstrekt, maar die geen wezenlijke bijdrage leveren aan de beoordeling van de oorspronkelijke aanvraag. De tijd, welke met het onderzoek is gemoeid, telt dan niet mee voor het bepalen van de driejarentermijn.
 - er is uitstel van vertrek verleend gedurende de behandeling van het beroep, zodat een verzoek om een voorlopige voorziening achterwege kan blijven.
- De rechtbank heeft zich bereid verklaard om het beroep versneld te behandelen in

dezelfde termijn als waarin een verzoek om een voorlopige voorziening kan worden behandeld. Onder deze omstandigheid wordt aan de vreemdeling uitstel van vertrek verleend. Aangezien dit uitstel van vertrek geen verband houdt met het beoogde verblijfsdoel telt de periode waarin uitstel van vertrek is verleend niet mee in de opbouw van relevant tijdsverloop.

Ten aanzien van de derde voorwaarde

De vreemdeling kan geen succesvol beroep doen op het driejarenbeleid indien er sprake is van de volgende contra-indicaties (niet-cumulatief):

a. criminele activiteiten.

Hierbij is het tijdstip van het plegen van het delict van belang. Indien tijdens de driejarentermijn een strafbaar feit is gepleegd, terzake waarvan een serieuze verdenking is ontstaan (het gaat dan om een misdrijf), dan wordt aangenomen dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde, tenzij de strafzaak is afgerond zonder veroordeling (sepot of vrijspraak dan wel ontslag van rechtsvervolgning). Ook als een transactie heeft plaatsgevonden of als de strafzaak nog niét is afgerond, is er sprake van een contra-indicatie. Is het delict gepleegd na het verstrijken van de driejarentermijn, dan dient gehandeld te worden overeenkomstig het gestelde in A4/4.3.2.1. Dit geldt eveneens ten aanzien van delicten die gepleegd zijn door de vreemdeling voor het tijdstip van indiening van de oorspronkelijke aanvraag.

Ook indien de vreemdeling een gevaar oplevert voor de openbare rust of nationale veiligheid is dit een aan het algemeen belang ontleende grond voor weigering van een vergunning tot verblijf (zie A4/4.3.4);

b. het door eigen toedoen van de vreemdeling langdurig procederen (procedure na procedure voeren of deze traineren);

c. het verstrekken van onjuiste gegevens en/of documenten;

d. het zich onttrekken aan het toezicht;

e. de vreemdeling voert (deels) gelijktijdig met de procedure in Nederland een asielpprocedure in een ander land;

f. er bestaan ernstige twijfels omtrent de identiteit van de vreemdeling. Bijvoorbeeld indien de vreemdeling zich heeft bediend van verschillende personalia (pseudoniemen) en ten aanzien van geen van de personalia authentieke documenten zijn overgelegd.

6.22.3 Bijzonderheden reguliere zaken

Vreemdelingen in reguliere zaken komen in aanmerking voor een vergunning tot verblijf op grond van het driejarenbeleid, indien het oorspronkelijk beoogde doel, waarvoor de vreemdeling zijn verblijf heeft aangevraagd, op de datum van de beslissing nog steeds aanwezig is, en de vreemdeling voldoet aan de belangrijkste voorwaarde voor het verlenen van een vergunning tot verblijf. Dit is bijvoorbeeld bij huwelijk of verblijf bij partner als er sprake is van samenwoning en als er nog steeds sprake is van dezelfde echtgeno(o)t(e) of partner als ten tijde van de oorspronkelijke aanvraag. Voor studie is dit bijvoorbeeld dat de vreemdeling studeert aan een erkende onderwijsinstelling.

Indien het driejarenbeleid van toepassing is, wordt een vergunning tot verblijf onder de beperking verleend waarvoor de vreemdeling ten tijde van zijn oorspronkelijke aanvraag opteerde.

Bij de verlening van een vergunning tot verblijf onder beperking wordt vrijstelling verleend van bepaalde (maar niet van de belangrijkste) voorwaarden in verband met de driejarentermijn; zie ook hieronder bij 'paspoortvereiste'.

Bijvoorbeeld: een vreemdeling vraagt verblijf bij echtgeno(o)t(e), maar er wordt niet

voldaan aan de middeleneis. De vtv-tijdsverloop kan dan worden verleend (en de geldigheidsduur verlengd) voor het beoogde doel met voorbijgaan aan de middeleneis, zolang men blijft voldoen aan de eis dat men nog getrouwd is en samenwoont.

Indien het oorspronkelijke doel op de datum van de beslissing niet meer van toepassing is, komt de vreemdeling niet in aanmerking voor een vergunning tot verblijf op grond van de driejarentermijn en wordt de aanvraag om toelating afgewezen.

Indien na verlening van de vergunning tot verblijf, het oorspronkelijk beoogde doel komt te vervallen, kan de vergunning op de gebruikelijke wijze worden ingetrokken dan wel de geldigheidsduur daarvan niet worden verlengd.

Overgangsrecht

Hierbij geldt de volgende overgangsrechtelijke bepaling voor vreemdelingen met een oorspronkelijk beoogd verblijfsdoel van niet-tijdelijke aard: vreemdelingen bij wie het relevante tijdsverloop van drie jaar vóór 1 januari 1997 is bereikt en bij wie het oorspronkelijk beoogde verblijfsdoel nog steeds aanwezig is, worden in het bezit gesteld van een vergunning tot verblijf zonder beperking. De achtergrond van deze maatregel is dat beslissingen die in het verleden genomen zijn kunnen leiden tot rechtens te honoreren beroepen op het gelijkheidsbeginsel. Deze overgangsregel geldt niet voor vreemdelingen met een oorspronkelijk beoogd verblijfsdoel van tijdelijke aard, omdat gelet op het tijdelijk karakter hiervan hun oorspronkelijke aanvraag gericht was op de verkrijging van een verblijfsvergunning met een beperkte geldigheidsduur.

6.22.4 Toepassing driejarenbeleid

Het driejarenbeleid is van toepassing op zaken waarin op of na 13 december 1996 (datum van publicatie van dit beleid in de Staatscourant) nog geen onherroepelijke beslissing is genomen. Dit betekent dat het driejarenbeleid niet van toepassing is op zaken waarop reeds voor die datum onherroepelijk was beslist.

6.22.5 Ingangsdatum

De ingangsdatum van de vergunning is de dag nadat de (relevante) driejarentermijn is verstreken, te rekenen vanaf de datum van de aanvraag om toelating voor het oorspronkelijk beoogde verblijfsdoel.

6.22.6 Paspoortvereiste

Voor asieltaken geldt dat ontheffing van het paspoortvereiste kan worden verleend op grond van het bepaalde in VC 1994, B7/8.5.1, aangezien betrokkene nog in een asielpcedure verwickeld is. In reguliere zaken wordt onverkort vastgehouden aan het paspoortvereiste. In het algemeen kan van betrokkene verlangd worden dat hij een paspoort verkrijgt.

6.22.7 Bevoegdheid

De Staatssecretaris van Justitie is bevoegd tot het verlenen van een vergunning tot verblijf op grond van het driejarenbeleid. Indien een aanvraag hiertoe bij de korpschef wordt ingediend, dient de korpschef de aanvraag vergezeld van een D16-formulier aan de Staatssecretaris voor te leggen.

Aanvraag na invoering wettelijke mw-vereiste Afdoningsschema

